

Paret del Jardinet. Foto: Rafa Saló.

repassant totes les maniobres corresponents. A la tarda, es començarien les primeres pràctiques de la via clàssica: treballant la progressió de primer, muntant triangles de força, assegurant a un segon des d'una reunió, muntant ràpels amb doble corda i, posteriorment, rapelant.

El segon dia es va dedicar a la via clàssica en la seva totalitat, fent que els cursetistes, a part de continuar practicant totes les maniobres, tastessin el que és pujar molts metres, no només els 20-25 que havien progressat fins ara, sinó que van poder pujar més de 60 metres.

La sortida de cap de setmana que es fa durant el curs persegueix dos objectius; un, el poder anar a parets més llunyanes que impliquen una major quantitat de temps per arribar-hi; i dos, que els cursetistes convisquin i facin vida amb els companys, que la gent es conegui i vegi la part més humana de cadascú, fent pinya i grup, i vegin que l'escalada és en el fons una excusa com qualsevol altra per compartir amb altres persones la passió per la muntanya.

Diumenge 23/10/11 (clàssica)

Per acabar el curs, i com a premi, l'últim diumenge del mes els vam portar a escalar via clàssica a Montserrat (Gorros) on, a part de poder posar en pràctica

tot el que havien après durant el curs, van poder experimentar la sensació de pujar a una alçada de més de mil metres, amb unes vistes espectaculars, coronant el Gorro de la Magdalena Inferior. Aquí, a més, van posar en pràctica l'últim que els faltava: la cordada de tres.

Especificar que durant tots els dies del curs, a excepció de l'últim diumenge, els cursetistes van tenir sempre en paral·lel a un monitor per corda fixa, per ajudar en tot allò que necessitessin i generar confiança. L'últim dia, donat que la paret era molt més gran, el suport dels monitors no es va fer progressant

en paral·lel en cordes fixes, sinó, sent part de la cordada de tres, o bé escalant en vies paral·leles per estar sempre al seu costat.

Aquests anys ha sigut un dels anys més intensos que hem tingut. Els factors han estat: el volum del temari a donar, explicar tot el del nivell d'esportiva i tot el del nivell de via clàssica; les pràctiques a les parets on s'havia d'estar molt atent perquè els cursetistes fessin les coses correctament, sobretot en via llarga, molt més complerta; i com a factor extra, enguany el 40% dels alumnes tenien vertigen i s'havien apuntat al curs com a teràpia d'auto-superació, amb el suport i la implicació dels membres del SEDEG que van acceptar gustosament aquest repte i van estar en tot moment de forma molt especial al seu costat.

És de remarcar que aquests cursos no s'hauria pogut fer sense l'ajuda de tots els companys de la secció que ens van venir a donar un cop de mà tots i cada un dels dies, tant teòrics com pràctics.

Així doncs, felicitar a tots els cursetistes pels reptes superats, i a tots els membres del SEDEG per la seva implicació i dedicació.

Monitoratge del curs 2011

Foto de tots els participants al curs, a Vilanova de Meià. Foto: Toni Almirall